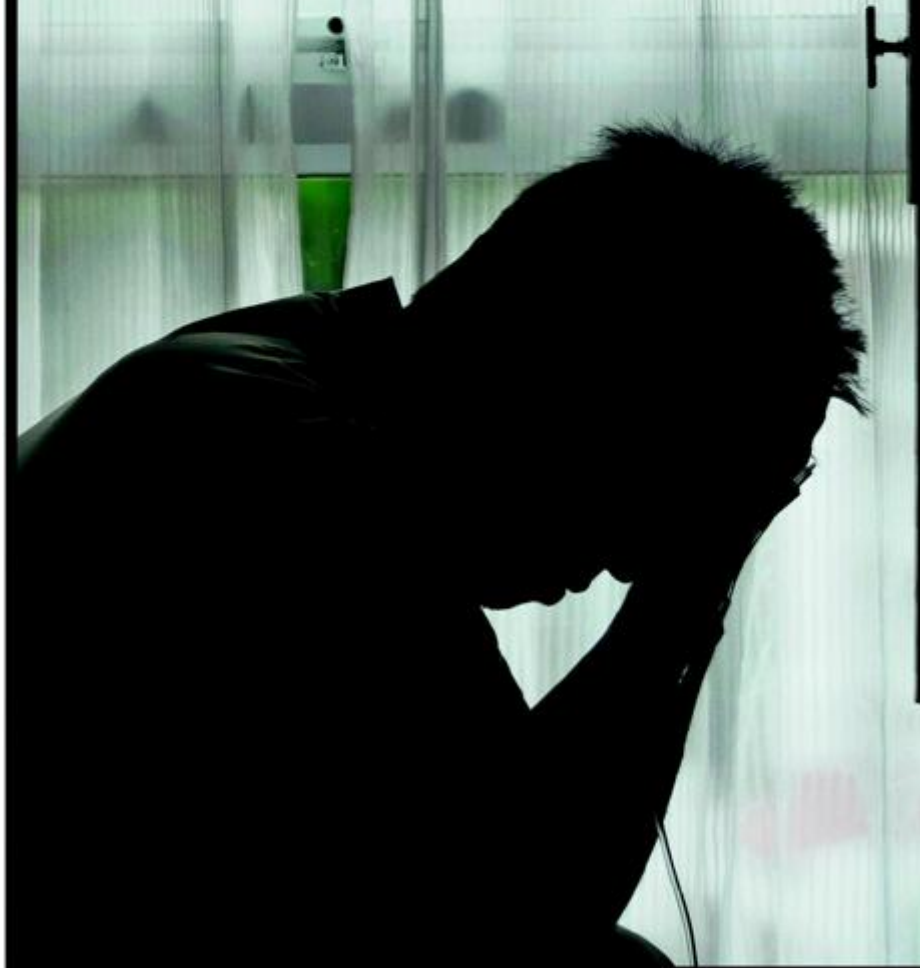


Evidencijski broj / Article ID: 19565533
Vrsta novine / Frequency: Dnevna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section: News



BOLESNI HTJELI I

**'Javljali su nam se ljudi s
metastatskim rakom, očajni
jer nije bilo lijeka za još koji
mjesec njihova života'**





II SU SE ČAK ZADUŽITI

Píše: BOJANA MRVOŠ PAVIĆ

Lijek sam dobila na Veliki petak, simbolično. Agonija zbog nestašice trajala je tjedan dana i bila je grozna, koliko god da sam puta čula da odgoda terapije neće utjecati na moje zdravlje. Jer nitko u tom trenutku nije mogao reći, a kamoli obećati, da će lijek doći uskoro. Milka Car-Prijic (47) bila je prvi onkološki bolesnik koji je istupio u javnost kad je prepucavanje države zbog duga veleadrogerijama kulminiralo nestašicom pametnih lijekova, najskupljih. Došla je u bolnicu po redovitu mjesečnu dozu, a lijeka nije bilo, bez naznake kad će. Ova se profesorica iz Zagreba liječi pet godina, sad je dobro, i baš se zato uplašila što će biti ako ostane bez pametnog lijeka. Ne ponovilo se, poručuju i iz udruga onkoloških bolesnika, nadajući se da je agonija za bolesne završila, i da državi više nikad neće pasti napamet ovako zastrašivati ljude, i dovoditi ih u opasnost. Pacijenti su se svega naslušali - od toga da se ne zna kad će lijek za njih doći u bolnicu, do toga da ga moraju pokušati kupiti sami. A takvi li-



Prof. Milka Car-Prijic prva je istupila u javnost u nestašici

jekovi koštaju 20.000, 30.000, pa čak i 40.000 kuna za mjesečnu dozu. Uz sav strah koji su pretrpjeli, bolesnici i njihove obitelji počeli su razmišljati i gdje nabaviti taj silni novac, kod koga se zadužiti.

KAD NESTANE ZADNJA NADA...

- Ta je užasna epizoda završena, i ja sam se smirila. Nadam se da je to državi bila opomena za ubuduće. Čitala sam i komentare da su pametni lijekovi skupi za Hrvatsku, no činjenica je da ih ne može dobiti bilo tko, naše se stanje provjerava svaka tri mjeseca. Liječnici i sestre su nam bili od velike pomoći,

izuzetno ljubazni, ali ova kriza je bila izvan njihove moći - kaže Car-Prijic.

Takvih lijekova, kaže, nema na zalihama, i možda bi država o tome trebala razmisliti - da se ne dogodi da za najteže, onkološke bolesnike lijeka nema čak ni za mjesec dana unaprijed. - Pokoji metak je u prepucavanju države s veleadrogerijama pogodio i pokojeg pacijenta. Ta razina stresa je teško zamisliva nekome sa strane, tko nije u direktnom kontaktu s bolesnicima. To smo liječnici, sestre koje su im odgovarale na telefonske pozive, i mi u udrugama. Zvali su nas mahom pacijenti s metastatskim rakom, kojima su pametni lijekovi predzadnja, ili čak zadnja šansa za još koji mjesec, koju godinu života. I onda pokušajte na 30 sekundi zamisliti taj osjećaj kad čujete da - lijeka nema, i ne znate kad će ga opet biti - priča nam psihologinja Ljiljana Vukota iz udruge žena oboljelih i liječenih od raka dojke, njihovih obitelji i prijatelja SVE za NJU, ujedno predstavnica Inicijative Hrvatska protiv raka. Nada se da je država naučila lekciju.

NASTAVAK NA SLJEDEĆOJ STRANICI →

'KAKO JE MOGUĆE DA PAMETNIH LIJEKOVA NEMA NA ZALIHAMA ČAK NI ZA MJESEC DANA UNAPRIJED?'

pitaju se onkološki pacijenti, koji su prvi ostali bez pametnih lijekova, najskupljih na listi



Od milijardi duga države onkološkim se bolesnicima vrtjelo u glavi

NASTAVAK S PRETHODNE STRANICE

Kad nazove muškarac ili žena s metastatskim rakom i kaže da je jučer trebao ili trebala dobiti terapiju, i da su svi ljubazni, žao im je, ali istovremeno ne znaju kad će lijeka biti, to je ogromna razina stresa, kaže psihologinja.

Da je netko, kaže, rekao bolesnicima da će se sve riješiti kroz tjedan, dva ili koliko je već trebalo, bila bi to druga priča. Ovak, ubijala je neizvjesnost. - Bili bismo možda ljuti i zabrinuti, ali ne u tolikom strahu. Znam da je iluzorno takvo nešto očekivati, no država bi učinila ogromnu stvar kad bi sa svima u lancu potpisala svojevrstni 'moratorij', sporazum da do ovakve užasne situacije više neće doći. I neka konačno zagriže u tu kiselu jabuku pa provede reformu zdravstva, disciplinira rashode i poveća prihode - kaže Vukota.

UVESTI TROŠARINE NA ŠETNO

Ministar Zdravko Marić je rekao da o ovome više nećemo razgovarati, i s pravom je, smatra ona, lopticu prebacio na Ministarstvo zdravstva. Toliko se već godina govori o uvođenju, ili dodatnom povećanju trošarina na neke proizvode koji predstavljaju rizik po zdravlje, no nitko se to i dalje ne usudi provesti, dodaje

ona. Taj bi novac mogao ići u prihode zdravstva, ulaganje u liječenje, naglašava Vukota. Podsjetimo, dug države za lijekove bolnicama nagomilao se na više od šest milijardi kuna, iznos od kojeg se, kako napominje psihologinja, onkološkim pacijentima u ovoj krizi vrtjelo u glavi.

- Nisu milijuni u pitanju nego milijarde, stavite se u položaj najtežeg bolesnika koji čeka svoj lijek, i pita se gdje će država namaknuti novac za njega, to je strašna trauma - kaže psihologinja.

ŽENE KOJE SU TRAŽILE UTJEHU

Udruzi su se, dodaje, javljale zabrinute žene, trebala im je utjeha, neki znak da će sve biti u redu. I prije je bilo kriza s (ne)plaćanjem lijekova, ali nikad ovakva, da su bolesnici, koji dolaze po svoje redovite terapije u bolnice, morali čuti drugu najgoru vijest nakon one kad im je dijagnosticiran rak - da sad više nema lijeka, i da se ne zna kad će ga biti. Kako im je itko to, pitaju se, mogao priuštiti - toliki strah i toliku neizvjesnost. Nema novaca za skupe pametne lijekove, pitaju se. Toliko je novca unatrag nekoliko desetljeća bačeno u vjetar, toliko će još biti potrošeno uzalud, dok god nema poštenja, financijske discipline i, prije svega, etike i morala.

NAKON VUESTI DA BOLUJU OD RAKA, VUEST DA NEMA LIJEKA BILA JE DRUGA NAJGORA MOGUĆA

Lum irillandio cmodo lutpat iusto eugue dsadOmnostus con nonsuli catus,